

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH COMMUNICATION

¹พระศรีสิทธิมนี
¹Phra Srisitthimuni

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ประเทศไทย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand

¹chalmchaitoon@gmail.com

Received September 10, 2021; Revised November 2, 2021; Accepted December 1, 2021

บทคัดย่อ

บทความวิชาการเรื่องการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์ คือ ศึกษาสภาพปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษและศึกษารูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษจากการศึกษาเอกสารพบว่า ปัญหาที่คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้เกิดจากการไม่ฝึกพูดภาษาอังกฤษ ไม่มีความอดทนในการฝึกพูดภาษาอังกฤษ ไม่ลองทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ เนื่องจากความเขินอายจึงไม่กล้าออกเสียงให้สำเนียงเหมือนเจ้าของภาษา การรู้จักคำศัพท์พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันน้อยเกินไปจึงไม่สามารถสื่อสารได้ คนไทยเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาเป็นเวลานานกว่าสิบปี เมื่อมีชาวต่างชาติมาสนทนาด้วยกลับไม่สามารถสื่อสารกันเข้าใจ เวลาแปลความหมายสิ่งที่ชาวต่างชาติพูดก็จะแปลคำศัพท์ตรงตัว การไม่รู้ไม่เข้าใจไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเวลาจะพูดภาษาอังกฤษก็จะนึกถึงประโยคโครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical Structure) ซึ่งต่างจากการพูดภาษาไทยที่สามารถพูดได้ทันที เนื่องจากความเคยชินในการพูดภาษาไทย รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษมี 3 รูปแบบ คือ แบบที่ 1 การชมภาพยนตร์ต่างประเทศ แบบที่ 2 การจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ ในการฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เช่น การบอกทิศทาง (Giving Directions) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การพูดเพื่อขอคำแนะนำ เป็นต้น แบบที่ 3 การใช้บัตรคำศัพท์ (Flash Card)

คำสำคัญ: การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ, รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Abstract

This academic article on the development of English communication aims: to study English communication problems; and to study patterns of English communication development. The documentary study found that the main problem causing the Thai people not to be able to speak English is the people themselves that they do not practice speaking English. They lack patience in practicing speaking English. They do not try on what they have never tried due to their shyness that they dare not pronounce with the accent like native speakers. Knowing very few English vocabularies used in everyday life, they are, therefore, unable to communicate. The Thai people basically learn English for more than ten years. However, when foreigners talk with them, they are unable to understand. What foreigners say is directly translated word by word. Lack of understanding English grammar, while they speak English, they think of grammatical structure sentences that is different from speaking Thai that they are used to and they can speak right away. There are three models for English communication development including: model 1, watching foreign movies; model 2, using various simulations in practicing English communication skills such as giving directions, describing people, asking for advice etc.; and model 3, using flash cards.

Keywords : English Communication Development, Models of English Communication Development

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิต เป็นภาษาหนึ่งที่ถูกใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารและศึกษาหาข้อมูลความรู้ ตลอดจนการประกอบอาชีพในโลกไร้พรมแดนจึงทำให้ภาษาอังกฤษที่หลายๆประเทศให้การยอมรับในการสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจ ทั้งเรื่องชีวิตประจำวัน วิชาการ เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว การศึกษา รวมทั้งเรื่องธุรกิจด้วย อันเป็นผลมาจากการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ความรู้และข้อมูลต่างๆแพร่หลายไปอย่างรวดเร็วทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการศึกษาที่จำเป็นต้องมีการค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ทั้งในรูปของหนังสือ วารสารต่างๆ ตำรา ตลอดจนข้อมูลในอินเทอร์เน็ตที่ส่วนมากเป็นภาษาอังกฤษ จนทำให้คนไทยมีโอกาสมีโอกาสพบปะกับชาวต่างประเทศเพิ่มขึ้น

เพราะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทมากขึ้นในระดับนานาชาติ (นงสมร พงษ์พานิช, 2551)

การใช้ทักษะภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่จำเป็นและหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะว่าทักษะภาษาอังกฤษไม่ใช่เป็นเพียงแค่เครื่องมือสำหรับการศึกษาตลอดถึงการสืบค้นข้อมูลที่ต้องการและเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพเท่านั้น ทักษะภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือสำหรับการติดต่อสื่อสาร การต่อรองเพื่อใช้ในการแข่งขันทางธุรกิจและที่สำคัญทักษะทางภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการปฏิบัติงานร่วมกันในการทำงานในแต่ละวัน นอกจากนี้ การใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่ถูกต้องนับได้ว่าเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่มชนต่างวัฒนธรรมและช่วยให้เราเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ ตลอดจนทำให้เราปฏิบัติตนต่อวัฒนธรรมอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อีกทั้งยังทำให้เข้าใจและภูมิใจในวัฒนธรรมของเราในการถ่ายทอดไปสู่ชาวโลกได้ ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษย่อมได้เปรียบในการทำกิจการต่าง ๆ ที่หลากหลาย (นายเมธี อัจฉนาภิตติ, 2547)

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมตามสถานการณ์ได้ในทุกทักษะของภาษา สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีจะมีโอกาสในการจ้างงาน ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมในหน้าที่การงานให้สูงยิ่งขึ้นไปมากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษเลย ดังตัวอย่างที่หน่วยงานห้างร้านบริษัทได้ประกาศรับสมัครพนักงาน แต่แนบท้ายด้วยคำว่ามีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ นั่นคือต้องมีทักษะการฟังและการพูดเป็นอย่างน้อย ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารและเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถทำให้บุคคลากรหรือพนักงานนั้น ๆ ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ในโลกแห่งการประกอบอาชีพไม่มีใครสามารถทำงานคนเดียวได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ความสามารถด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่เป็นการเติมเต็มให้บุคคลมีคุณสมบัติที่สมบูรณ์เท่านั้น แต่ยังเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตบรรลุเป้าหมายในหน้าที่การงานอีกด้วย (ณัฐฐันรี ฤทธิรัตน์ และ ดร. ธัญภา ชีระมณี, 2557)

ปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

สาเหตุที่ทำให้คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้หรือพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้น้อย คือ การขาดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอังกฤษก็ไม่ใช่ภาษาราชการของประเทศไทย ทำให้คนไทยไม่สนใจที่จะเรียนรู้ หรือใช้ภาษาอังกฤษในการพูด อีกทั้ง การที่คนไทยสนใจหรือสามารถพูดภาษาอังกฤษได้นั้น ก็เป็นเฉพาะแค่บางอาชีพ บางบริษัทเท่านั้นที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการพูดกับชาวต่างประเทศ คนไทยมีความกังวลและความกลัวเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ มีปัญหาด้าน

คำศัพท์ ขาดการฝึกฝนกับอาจารย์และบุคคลอื่น ไม่ชอบเรียนรายวิชาที่เน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และคนไทยชอบนึกเป็นภาษาไทยก่อนเสมอเมื่อต้องพูดภาษาอังกฤษ (ณัฐฐ์นรี ฤทธิรัตน์, 2557) การอ่อนด้อยในภาษาอังกฤษ เพราะคนไทยที่อยู่ในประเทศไทยไม่ได้เน้นการฝึกพูด การออกเสียง หรือสนทนาด้วยภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จะใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเฉพาะในช่วงที่มีการเรียนเท่านั้น แม้ว่ารัฐบาลไทยจะมีการสนับสนุนงบประมาณทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้คนไทยสามารถพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับชาวต่างชาติและคนไทยก็มีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่า 10 ปี ก็ยังมีปัญหาในการพูดภาษาอังกฤษ คือไม่สามารถพูดสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากคนไทยมีการคิดประโยคหรือคำพูดเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงคิดเป็นภาษาอังกฤษ เพราะความไม่เคยชินหรือไม่ได้มีการฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษอยู่เป็นประจำ บางครั้งการที่คนไทยพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ นั้น อาจเกิดจากความไม่กล้าที่จะพูดกับฝรั่ง การพูดผิดๆ ถูกๆ พอเห็นฝรั่งก็เดินหนีไม่กล้าที่จะพูดด้วย การไม่กล้าออกเสียงสูงๆ ต่ำๆ เหมือนที่ฝรั่งพูด เพราะอายุที่จะออกเสียงแตกต่างจากคนไทยด้วยกัน ซึ่งภาษาอังกฤษมีการเน้นเสียง ทำเสียงสูง เสียงต่ำตามลักษณะของข้อความ เช่น การบอกเล่า คำสั่ง หรือคำขอร้อง หรือการปรับเปลี่ยนตามอารมณ์ของผู้พูด อีกทั้งปัญหาที่เกิดอาจมาจากการไม่คุ้นเคยในการฟัง การฟังไม่ทัน ทำให้รู้สึกอึดอัดที่จะสนทนากับฝรั่งหรือชาวต่างชาติ และการกลัวเสียหน้าถ้าหากพูดผิดหรือการถูกหัวเราะเยาะจากเพื่อนฝูง ผู้ใกล้ชิดสนิทสนม จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่กล้าและไม่ยอมพูดภาษาอังกฤษ

ปัญหาหลักของการพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ คือ โอกาสในการพูดภาษาอังกฤษ การแทบจะไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเลย การไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดทุกวันหรือในชีวิตประจำวันห่างหายจากการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติมานาน นานๆ จะได้พูดภาษาอังกฤษทำให้พูดได้บ้าง แบบงูๆ ปลาๆ พูดแบบง่ายๆ แค่นี้ก็พอใจแล้ว ถ้าได้ใช้ก็จะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดน้อยมากและไม่ค่อยได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีบางที่ต้องเขียนภาษาอังกฤษทางอีเมลเพราะมีปัญหาทางการพูดภาษาอังกฤษ ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารให้ลูกค้าหรือผู้บริหารชาวต่างชาติเข้าใจเหมือนเมื่อก่อนที่ได้พูดภาษาอังกฤษทุกวัน มีการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเฉลี่ยต่ออาทิตย์ คือ 1-2 ครั้งเท่านั้น หรือการเจอลูกค้าชาวต่างชาติด้วยการพูดภาษาอังกฤษ เฉลี่ยปีละ 1-2 ครั้ง ถ้าได้พูดทุกวันจะทำให้พูดได้คล่อง พูดได้ดีขึ้นไม่คอยได้พูดภาษาอังกฤษเหมือนเมื่อก่อน ทำให้ต้องคิดก่อนพูด พูดได้ช้าลง ความคล่องลดลง ใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบการเขียนมากกว่า เพราะมีเวลาทบทวน หาข้อมูลหรือคำศัพท์ได้ไม่เหมือนพูดที่ต้องโต้ตอบหรือพูดภาษาอังกฤษทันที การใช้ภาษาอังกฤษในการพูดไม่ได้ใช้ทุกวัน ไม่ได้ฝึกฝนประจำ ทำให้ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ เวลาจะพูดต้องใช้เวลาในการคิดคำศัพท์ ไวยากรณ์ สำนวน หรือรูปแบบประโยคที่เป็นทางการเชิงธุรกิจ และไม่เป็นทางการของภาษาอังกฤษ ก่อนจะพูดทุกครั้ง ต้องคิดคำพูด ในรูปแบบประโยคภาษาไทยก่อนแล้วจึงคิดในรูปแบบประโยค

ภาษาอังกฤษ ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วเป็นธรรมชาติ การไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดประจำวัน ทำให้ลืม ขาดความชำนาญในการพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่ใช่ภาษาหลักของประเทศไทย การที่จะพูดภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติได้ จำเป็นต้องมีการพูดภาษาอังกฤษเป็นประจำสม่ำเสมอและมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะทำให้เกิดความชำนาญในการพูดภาษาอังกฤษและสามารถพูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วและถูกต้อง

ปัญหาที่สำคัญในการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือ สิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษทั้งที่ทำงานและที่บ้าน จะใช้ภาษาอังกฤษเมื่อมีสถานการณ์สำคัญๆ เท่านั้น เช่น การได้มีโอกาสพูดคุยกับชาวต่างประเทศเวลามาเที่ยวเมืองไทย ตามเส้นทาง ตามเรื่องสถานที่ เป็นต้น คนไทยไม่เห็นความสำคัญ ประโยชน์และความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษบางคนจะสนใจก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น สิ่งสำคัญคือ คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับเหตุการณ์พื้นฐานที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ คล่องแคล่วหรือไม่ได้เลยและบางส่วนไม่สามารถสื่อสารได้ทั้งที่ทำงานและที่บ้าน จึงทำให้เกิดปัญหาในการพูดติดขัดหรือบางทีมาจากหลายสาเหตุ เช่น ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษมีจำกัด คนไทยขาดความกล้าแสดงออก การไม่รู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหรือมีความรู้ทางด้านไวยากรณ์อย่างจำกัด การไม่รู้ไวยากรณ์ทางด้านภาษาอังกฤษเป็นปัญหาในการคิดรูปแบบประโยคภาษาอังกฤษ ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำๆ ทำให้เรียงรูปประโยคไม่ได้ พูดเป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคไม่ได้ บางครั้งพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคสั้น ๆ ได้เท่านั้น ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษด้วยคำศัพท์เฉพาะที่เป็นทางการหรือเชิงธุรกิจได้ อีกทั้งไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคที่ซับซ้อนได้ด้วยเช่นกัน

ปัญหาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของคนไทย คือ มีความกลัวที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษและเกิดความประหม่าจนลืมคำศัพท์ มีความเขินอายที่จะสื่อสาร มีความกังวลว่าจะฟังความหมายผิดเพี้ยนไปและไม่ทราบความหมายของคำศัพท์บางคำ ความอาย กลัวและประหม่าในการพูดภาษาอังกฤษ คนไทยอายคนรอบข้างหรือเพื่อนร่วมงานจะได้ยินสำเนียงการพูดภาษาอังกฤษหรือเสียงที่ตนเองพูดภาษาอังกฤษไม่ไพเราะ ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษผิด หรือพูดประโยคภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง แล้วนำไปวิจารณ์ในด้านไม่ดี หรือนำไปพูดให้เป็นเรื่องตลกในที่ทำงานและกลัวเพื่อนร่วมงานหัวเราะเยาะ หรือรู้ว่าตนเองพูดภาษาอังกฤษผิด ไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ อาย สำเนียงไม่ดี ออกเสียงภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ไม่อยากให้คนอื่นหรือคนรอบข้างได้ยิน ถ้าอยู่คนเดียวก็อาจจะกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น กลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ กลัวชาวต่างชาติไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนเองพูดและส่งผลกระทบให้ลูกค้าชาวต่างชาติไม่พอใจหรือตำหนิตนเอง อีกทั้งเกิดความประหม่าเมื่อรู้ว่าต้องพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ ทำให้ต้องหลีกเลี่ยงการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ

โดยตรงหรือพยายามหาช่องทางอื่นในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ เช่น ขึ้นไปที่บุคคลอื่นที่อาจพูดสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ช่วยในการพูดภาษาอังกฤษแทน แทนที่จะเผชิญหน้าด้วยการพูดภาษาอังกฤษโดยตรง การไม่รู้คำศัพท์เช่นกัน กล่าวคือ มีความรู้ทางด้านคำศัพท์อย่างจำกัด ไม่รู้คำศัพท์ที่จะใช้ในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ มีความรู้ทางด้านคำศัพท์น้อย รู้แค่เฉพาะคำศัพท์ที่คุ้นเคย ทำให้ไม่รู้คำศัพท์ที่ใช้พูดสื่อสาร หรือไม่สามารถพูดโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษได้

รูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ในบทความนี้ได้นำเสนอกระบวนการการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษรวมถึงเทคนิควิธีการ รูปแบบไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดกระบวนการที่เป็นรูปธรรมและเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันทันโลกทันสมัย เพื่อให้สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ซึ่งมีรูปแบบการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษที่จะนำเสนอ 3 รูปแบบหลัก ๆ ได้แก่

1. การชมภาพยนตร์ต่างประเทศ

ในส่วนของการฟังและการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ขาดทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในส่วนของทักษะการฟัง คนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถจับใจความสำคัญของบทสนทนาได้ เนื่องจากการสื่อสารใช้ภาษาอังกฤษ เสียงพูดเร็วและใช้สำเนียงภาษาอังกฤษทั้งอเมริกันอิงลิชและบริติชอิงลิช ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษแบบภาษาแม่ ในการฟังภาษาอังกฤษที่สำคัญได้นั้นต้องแยก Content Words ออกจาก Function Words ให้ได้ เพื่อจะได้รู้ว่าคำไหนในบทสนทนาเป็นคำสำคัญที่ผู้สนทนาต้องการพูด โดย Content Words จะประกอบด้วย คำนาม (Nouns), กริยาแท้ (Principle Verbs), คำคุณศัพท์ (Adjectives), และคำกริยาวิเศษณ์ (Adverbs) ส่วน Function Words จะ ได้แก่ คำสันธาน (Conjunction), คำนำหน้านาม (Article), คำสรรพนาม (Pronoun) ดังนั้นสิ่งที่ผู้ฟังต้องให้ความสนใจ คือคำที่เป็น Content Words ต่างๆ การพูดภาษาอังกฤษของฝรั่งยังมีหลายสิ่งที่คนไทยต้องเรียนรู้ ถ้าอยากพูดและฟังได้เหมือนเจ้าของภาษา เช่น การกร่อนเสียง คำว่า History จะไม่อ่านว่า ฮีส-ทอ-รี แต่จะอ่านว่า ฮีสทรี และคำว่า Victory จะไม่อ่านว่า วิค-ทอ-รี แต่จะอ่านว่า วิค-ทรี เป็นต้น อีกทั้งประโยคต่างๆ จะมีการออกเสียงสูงต่ำต่างกัน (Intonation) เช่น ประโยคบอกเล่า เสียงจะต่ำ แต่ถ้าเป็นประโยคคำถามนั้นเสียงจะต้องสูง นอกจากนั้นยังมี Question tag ที่ฝรั่งชอบใช้กันมากด้วย ส่วนที่เป็นปัญหามากที่สุดสำหรับคนไทยคือการเชื่อมเสียง เนื่องจากจะทำให้ฟังยากมาก ว่าฝรั่งพูดอะไร เช่น ประโยค She liked all of it. จะอ่านว่า She like dal to fit หรือ too often จะอ่านว่า too-wofen เป็นต้น เพราะการดูภาพยนตร์สามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้อย่างแท้จริง เป็นการฝึกการออกเสียง ฝึกเลียนแบบสำเนียงจากตัวละคร การดูภาพยนตร์แบบที่มีคำ

บรรยายข้างใต้เป็นภาษาอังกฤษ และจะกดหยุดตรงคำหรือประโยคที่ชอบ และฝึกออกเสียงตาม การใช้ภาพยนตร์ต่างประเทศเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยให้คนไทยประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะการฟังและการพูด เนื่องจากกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา และช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ เนื่องจากภาพยนตร์ต่างประเทศใช้วิธีการดูหนังฟังภาษาอังกฤษ และในบางครั้งถ้าอ่านบทแปลเป็นภาษาอังกฤษไปด้วย จะช่วยให้ทราบลักษณะการออกเสียงของศัพท์ หรือประโยคต่างๆ และยังช่วยให้เราเห็นภาษาพูดเป็นตัวอักษร รวมทั้งเห็นคำแสดงสำนวนและรูปประโยคที่เจ้าของภาษานิยมใช้กัน เมื่อใดที่ฟังไม่ทันเรายังสามารถย้อนกลับไปดูฉากนั้นซ้ำได้อีกด้วย และเมื่อหัดฟังบ่อยๆ เราจะเดาความหมายของศัพท์ใหม่หลายคำได้เองโดยไม่ยากนัก พร้อมทั้งจะคุ้นกับสำเนียงภาษาอังกฤษมากขึ้น

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้ภาพยนตร์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และด้วยปัจจุบันนี้เทคโนโลยีทางการเรียนรู้มีการพัฒนาอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสาร ซึ่งภาพยนตร์นี้จะช่วยให้เราเรียนรู้โดยเห็นทั้งภาพและเสียงประกอบและภาพนั้นก็จะเป็นภาพเคลื่อนไหวจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากและเป็นสิ่งที่น่าตื่นตื้นเต้นสำหรับผู้เรียนด้วย ประโยชน์ของการนำภาพยนตร์มาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เป็นสื่อที่มีความน่าสนใจ เป็นสื่อที่เข้าใจง่าย เป็นสื่อข้ามวัฒนธรรมที่สามารถเข้าถึงคนต่างชาติต่างภาษาที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน ให้มีความเข้าใจร่วมกันถึงสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ทั้งเนื้อหา เรื่องราวแม้แต่แนวคิดที่เป็นนามธรรมยังสามารถถูกถ่ายทอดให้เข้าใจง่ายขึ้น เมื่อถูกสื่อสารตัวละครทั้งนั้น โดยคุณสมบัติของภาพยนตร์ที่สามารถพรรณนาหรือบรรยายกระบวนการที่ซับซ้อนให้เห็นได้อย่างเข้าใจง่าย เช่น การทำงานของเครื่องจักรกล อีกทั้งยังเน้นส่วนที่สำคัญ 2 อย่าง คือ สีหรือเสียงและใช้จินตนาการอย่างไม่มีขอบเขต จึงส่งเสริมจินตนาการและการตีความหมายที่เป็นนามธรรมของผู้ชมได้ ด้วยประโยชน์และข้อดีของการใช้ภาพยนตร์ที่ได้กล่าวมาให้ผู้เรียนได้ชมภาพ พร้อมกับได้ฟังสำเนียง น้ำเสียงจากเจ้าของภาษา เรียนรู้ประโยคที่ใช้ในชีวิตจริง และจดจำสำเนียงจากเจ้าของภาษา เข้าใจความหมายของภาษาพูด ภาษาท่าทางที่ปรากฏในภาพยนตร์ และเข้าใจบทสนทนาโต้ตอบกันในสถานการณ์ต่างๆ มากขึ้น เข้าใจภาษาและความหมายเมื่อเห็นท่าทาง อิริยาบถของตัวละคร เข้าใจอารมณ์จากภาพที่ได้และเสียงที่ได้ยิน มีอารมณ์ร่วม เพลิดเพลิน และสนุกสนาน จูงใจให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น และสร้างแรงจูงใจในการที่จะพูดภาษาอังกฤษ

2. การจำลองสถานการณ์ต่างๆ

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยจำลองสถานการณ์ต่างๆ เป็นฐานมีความหลากหลายรวม 8 สถานการณ์ด้วยกัน คือ การบอกทิศทาง (Giving Directions) การ

บรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การพูดเพื่อขอคำแนะนำ (Asking for and Giving advice) การพูดนัดหมาย (Making an appointment) การพูดเพื่อขอและแสดงความคิดเห็น (Asking for and Giving opinion) การพูดต่อรองราคา (Bargaining the price) การพูดเพื่อเชื้อเชิญ (Levitating) และการพูดเพื่อสร้างทางเลือก (Making choice) ซึ่งได้มาจากหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดเรียงลำดับสถานการณ์จากง่ายไปหายาก สถานการณ์ดังกล่าวที่เป็นจริงและเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ในการพูด โดยมีโอกาสในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยมีรายละเอียดดังนี้

- การบอกทิศทาง (Giving Directions) เช่น

คำถาม: Excuse me. Could you please tell me where the restroom is? (ขอโทษนะคะ ช่วยบอกทางไปห้องน้ำหน่อยได้ไหมคะ) เป็นต้น

คำตอบ: Go along this way until... (ตรงไปตามทางนี้นั่นถึง...) Keep walking until you see...(เดินไปเรื่อยๆ จนกว่าคุณจะมองเห็น...) เป็นต้น

- การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) เช่น

คำถาม: What does + คน + look like? What's + คน + like? (... มีหน้าตาเป็นอย่างไร)

คำตอบ: He / she + Verb to be + Adjective. เขา/หล่อนมีลักษณะ...

- การพูดเพื่อขอคำแนะนำ (Asking for and Giving advice) เช่น

What should I do? ฉันควรทำอะไรดี

You should ... คุณควรจะ

- การพูดนัดหมาย (Making an appointment) เช่น

I need to make an appointment with you for business discussion.
(ผมต้องการนัดพบคุณเพื่อปรึกษาเรื่องธุรกิจ)

Could I see you sometime this week? (ผมขอพบคุณสักวันนี้ได้ไหม)

Could I make an appointment to see you next week? (ผมขอนัดคุณสักวันหนึ่งได้ไหม)

- การพูดเพื่อขอและแสดงความคิดเห็น (Asking for and giving opinion) เช่น

Asking for Opinions การถามความคิดเห็น

- What's your opinion?
- What are your ideas?
- Do you have any thoughts on that?
- How do you feel about that?
- What do you think?

- การพูดต่อรองราคา (Bargaining the price) เช่น

ต่อรองราคาภาษาอังกฤษ – สำหรับคนซื้อ

That's too expensive! Let's do 250 Baht- แพงไปนะพี่ เอาเป็น 250 บาท

ละกัน

Can you go any lower? – ลดให้อีกหน่อยเหอะนะ พลีสสส

ต่อรองราคาภาษาอังกฤษ – สำหรับคนขาย

It's a rock-bottom price – เป็นสำนวนครับ rock bottom หมายถึง “ต่ำที่สุด” หมายถึงสินค้านี้ราคาอภิมหาถูกโคตรๆ ไม่สามารถถูกไปได้มากกว่านี้อีกแล้ว (ขนาดนั้น 555)

A 10% discount. That's the best I can do for you – พี่ลดให้แค่ 10% นะน้อง ลดสุดๆแล้วเนี่ย

That's all I'm willing to pay – ผมให้ได้แค่นี้ละ เต็มทีละ

- การพูดเพื่อเชื้อเชิญ (Levitating) และการพูดเพื่อสร้างทางเลือก (Making choice) เช่น

I should like to invite you to have lunch at my home next week.

ผมอยากจะเชิญคุณไปรับประทานอาหารกลางวันที่บ้านผมสัปดาห์หน้า

I should like to have you come to my birthday party this evening.

ผมอยากเชิญคุณมาร่วมงานเลี้ยงวันเกิดของผมเย็นวันนี้

Would you like to go to the movies next Sunday?

คุณจะไปดูหนังวันอาทิตย์หน้าไหมครับ

การตอบรับคำเชิญ (Accepting invitation)

Thank you. I shall be glad to.

ขอบคุณครับ ผมยินดีจะไปตามคำเชิญครับ

Thank you. That's very kind of you. I'd love to.

ขอบคุณครับ นั่นเป็นความกรุณาของคุณอย่างมากเลยครับ ผมยินดีจะไปครับ

การปฏิเสธคำเชิญ (Refusing Invitation)

I'm sorry but I have another engagement.

ผมเสียใจจริงๆ ครับ ผมมีนัดก่อนหน้านี้แล้ว

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานนี้มีการกำหนดเป้าหมายในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจน ได้ทบทวนโครงสร้างของหน้าที่ทางภาษา ผู้เรียนมีความสนุกสนาน ฟังภาษาได้อย่างไม่เคร่งเครียด ทำให้ได้เรียนรู้ภาษาอย่างมีความสุข มีโอกาสได้ฝึกฝนหลากหลายสถานการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าจะให้ผลดี

มากยิ่งขึ้น สถานการณ์นั้นๆ จะต้องเชิญชาวต่างชาติให้มาพูดคุยสนทนากับผู้เรียน หรือนำผู้เรียนออกไปฝึกพูดภาษาอังกฤษนอกสถานที่ในแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น เน้นการฝึกฝน คำศัพท์ สำนวน การออกเสียง และรูปแบบประโยคจนเกิดความเข้าใจ และนำไปสู่การใช้รูปแบบประโยคในสถานการณ์จริง

3. การใช้บัตรคำศัพท์

การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์เรียนรู้ด้านคำศัพท์อย่างสมดุลกัน คำศัพท์เป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก ช่วยทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษน่าสนใจ คำศัพท์ส่วนใหญ่อยู่ในพจนานุกรมมีจำนวนมาก ผู้เรียนไม่สามารถจำคำศัพท์ได้ทุกคำ แต่การที่จะจำคำศัพท์ได้มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการจำและความเข้าใจรูปแบบการใช้ตลอดจนความจำเป็นในการใช้คำศัพท์นั้นๆ อีกด้วย ซึ่งวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ดีคือ การใช้บัตรคำศัพท์ที่มีรูปภาพที่มีการจัดหมวดหมู่กลุ่มคำศัพท์มาอ่านและท่องที่ละหมวด ทำให้สมองสามารถจดจำคำศัพท์ได้เป็นหมวดหมู่ซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำนั่นเอง สิ่งสำคัญในการสนับสนุนให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ข้อมูลต่าง ๆ ที่เราเก็บไว้ในความจำถูกกระบวนการคิดและการตัดสินใจรวบรวมและกลั่นกรองออกมาเป็นพฤติกรรม การใช้บัตรคำศัพท์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอ่านดีขึ้น คล่องขึ้น ไม่อ่านตะกุกตะกัก จนพัฒนาไปสู่การพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง (สุวิทย์และอรรถัย มูลคำ, 2555)

บัตรคำศัพท์เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น บัตรคำศัพท์สามารถใช้สอนคำศัพท์ที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ซึ่งคำศัพท์นั้นอาจจะเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ สิ่งของ สัตว์ คำคุณศัพท์ อาชีพ สถานที่ ฯลฯ โดยบัตรคำศัพท์แสดงให้เห็นความหมายที่เฉพาะเจาะจงของคำศัพท์นั้นๆ ผู้สอนสามารถใช้บัตรคำศัพท์ในการสอนได้หลายรูปแบบ เช่น การใช้บัตรคำศัพท์ในการสอนคำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์ในการฝึกฝนคำศัพท์ การใช้บัตรคำศัพท์ในการฝึกเขียน เป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมให้ผู้เรียนแต่ละคนใช้ภาษาอังกฤษได้คล่องยิ่งขึ้น

ปัญหาของการใช้ภาษาอังกฤษ

การขาดแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษก็ไม่ใช่ภาษาราชการของประเทศไทย ทำให้คนไทยไม่สนใจที่จะเรียนรู้ หรือใช้ภาษาอังกฤษในการพูด อีกทั้งการที่คนไทยสนใจหรือสามารถพูดภาษาอังกฤษได้นั้น ก็เป็นเฉพาะแค่บางอาชีพ ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาหลัก หรือภาษาพ่อภาษาแม่ ซ้ำซ้อนสับสน คำศัพท์เยอะ ไม่คุ้นเคย ดังนั้น ปัญหาที่คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษ คือ 1.การไม่มีเวลาฝึกฝนในการพูดภาษาอังกฤษ ขี้เกียจ

ฝึกฝน ไม่ซ้อมพูด ไม่ตั้งใจ ไม่มุ่งมั่นอดทนเพียรพยายามในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งการฝึกฝนสม่ำเสมออย่างเป็นประจำจะทำให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ 2. การยึดติดกับความเคยชินตั้งแต่ดั้งเดิม ไม่ยอมทำในสิ่งที่ไม่เคยทำ เพราะเกิดจากการชินอายุ ไม่กล้าที่จะทำไม่กล้าพูด ไม่กล้าออกเสียงสำเนียงให้เหมือนฝรั่ง กลัวออกเสียงผิด 3. การไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งคนไทยเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็กๆ ซึ่งระยะเวลาเวลามากกว่าสิบปี เรียนรู้คำศัพท์มาหลายพันคำ แต่เมื่อมีการดูหนังฝรั่งหรือมีฝรั่งมาพูดด้วยกลับไม่สามารถเข้าใจ เวลาแปลความหมายจากสิ่งที่ฝรั่งพูด ก็จะแปลคำศัพท์ตรงตัว 4. การไม่รู้ไวยากรณ์ เช่นเดียวกันกับการไม่รู้คำศัพท์ ซึ่งเวลาที่คนไทยจะพูดภาษาอังกฤษก็จะนึกถึงประโยค โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical Structure) แตกต่างกับการพูดภาษาไทย ที่คนไทยสามารถพูดได้ทันทีเนื่องจากความเคยชินในการพูดภาษาไทย 5. การไม่ได้พูดมานานแล้วลืม เพราะคนไทยไม่ได้พูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน การไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดทุกวัน หรือในชีวิตประจำวันห่างหายจากการพูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติมานานๆ จะได้พูดภาษาอังกฤษทำให้พูดได้บ้าง แบบงูๆ ปลาๆ พูดแบบง่ายๆ แค่นี้ก็พอ ถ้าได้ใช้ก็จะสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดน้อยมาก สิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษทั้งที่ทำงานและบ้าน จะใช้ภาษาอังกฤษเมื่อมีสถานการณ์สำคัญๆ เท่านั้น เช่น การได้มีโอกาสพูดคุยกับชาวต่างประเทศเวลามาเที่ยวเมื่อไทย ถามเส้นทาง ถามเรื่องสถานที่ เป็นต้น การที่คนไทยไม่เห็นความสำคัญ ประโยชน์ และความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษบางคนจะสนใจก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเท่านั้น สิ่งสำคัญ คือ คนไทยไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับเหตุการณ์พื้นฐานที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ คล่องแคล่ว หรือไม่ได้เลยและบางส่วนไม่สามารถสื่อสารได้ทั้งที่ทำงานและที่บ้าน จึงทำให้เกิดปัญหาในการพูดติดขัด หรือบางทีมาจากหลายสาเหตุ เช่น ไม่ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษมีจำกัด คนไทยขาดความกล้าแสดงออกและบางครั้งไม่เห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึง การไม่รู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีความรู้ทางด้านไวยากรณ์อย่างจำกัด และการไม่รู้ไวยากรณ์ทางด้านภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาในการคิดรูปแบบประโยคภาษาอังกฤษ ทำให้พูดภาษาอังกฤษได้เป็นคำๆ เรียงรูปประโยคไม่ได้ พูดเป็นภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคไม่ได้ บางครั้งพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคสั้น ๆ ได้เท่านั้น ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษด้วยคำศัพท์เฉพาะ ทักษะ หรือเชิงธุรกิจได้ อีกทั้งไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบประโยคที่ซับซ้อนได้ด้วยเช่นกัน ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติอย่างมาก

บทสรุป

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษมีรูปแบบในการพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษ 3 รูปแบบ คือ แบบที่ 1 ใช้การชมภาพยนตร์ต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ไปด้วยปัจจุบันนี้เทคโนโลยีทางการเรียนรู้มีการพัฒนาอย่างมาก โดยเฉพาะการใช้ภาพยนตร์เป็นสื่อในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสาร ซึ่งภาพยนตร์นี้จะช่วยให้เราเรียนรู้โดยเห็นทั้งภาพและเสียงประกอบและภาพนั้นก็จะเป็นภาพเคลื่อนไหวจึงทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากและเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้นสำหรับผู้เรียนด้วย ประโยชน์ของการนำภาพยนตร์มาเป็นสื่อในการเรียนรู้ เป็นสื่อที่มีความน่าสนใจ เป็นสื่อที่เข้าใจง่าย เป็นสื่อข้ามวัฒนธรรมที่สามารถเข้าถึงคนต่างชาติต่างภาษาที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกัน ให้มีความเข้าใจร่วมกันถึงสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ทั้งเนื้อหา เรื่องราวแม้แต่แนวคิดที่เป็นนามธรรมยังสามารถถูกถ่ายทอดให้เข้าใจง่ายขึ้น แบบที่ 2 ใช้การจำลองสถานการณ์ต่างๆ ในการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น การบอกทิศทาง (Giving Directions) การบรรยายลักษณะบุคคล (Describing People) การพูดเพื่อขอคำแนะนำ (Asking for and Giving advice) การพูดนัดหมาย (Making an appointment) การพูดเพื่อขอและแสดงความคิดเห็น (Asking for and Giving opinion) การพูดต่อรองราคา (Bargaining the price) การพูดเพื่อเชื่อเชียว (Levitating) และการพูดเพื่อสร้างทางเลือก (Making choice) ซึ่งได้มาจากหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดเรียงลำดับสถานการณ์จากง่ายไปหายาก สถานการณ์ดังกล่าวที่เป็นจริงและเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ในการพูด โดยมีโอกาสในการเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสถานการณ์จริง แบบที่ 3 ใช้บัตรคำศัพท์ที่มีการจัดหมวดหมู่กลุ่มคำศัพท์มาอ่านและท่องที่ละหมวด ทำให้สามารถจดจำคำศัพท์ได้เป็นหมวดหมู่ซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำนั่นเอง สิ่งสำคัญในการสนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ข้อมูลต่าง ๆ ที่เราเก็บไว้ในความจำถูกกระบวนการคิดและการตัดสินใจรวบรวมและกลั่นกรองออกมาเป็นพฤติกรรม การใช้บัตรคำศัพท์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการอ่านดีขึ้น คล่องขึ้น ไม่อ่านตะกุกตะกัก จนพัฒนาไปสู่การพูดภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง เป็นวิธีการที่มีความเหมาะสมให้ผู้เรียนแต่ละคนใช้ภาษาอังกฤษได้สอดคล้องยิ่งขึ้น

การพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการใช้รูปแบบทั้ง 3 มาผสมผสานในการฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยการกระจายโอกาสทางการพัฒนาด้านภาษาให้ทั่วถึง ภายใต้อะไรที่มีอยู่ในสังคมรอบๆ ตัว ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิตโดยมุ่งหวังให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ในลักษณะของการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ ที่ไม่เน้นการเรียนรู้ในห้องเรียน ดังนั้นการนำรูปแบบการพัฒนาการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษทั้ง 3 แบบมาผสมกันให้เกิดช่องทางในเรียนรู้ที่หลากหลายจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่จะ
ก่อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดการพัฒนาศักยภาพจากประสบการณ์ตรง

เอกสารอ้างอิง

- นายเมธี อัจฉนาภิตติ. (2547). *คำนิยมเชิงการท่องเที่ยวที่แฝงมากับคอลัมน์ voyage ใน นิตยสาร anywhere*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ณัฐฐินรี ฤทธิรัตน์และดร. ธัญภา ชีระมณี. (2557). *ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย. การประชุมวิชาการเสนองานวิจัยระดับ บัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 15*.
- นางสมร พงษ์พานิช. (2550-2551). *การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรี รacha. วารสารมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*.
- ชัยยา เปรมภักดิ์. (2543). *การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามทฤษฎีการ สอบแบบบรรทัดฐานและการสอนตามคู่มือครู*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

